

Draga Zofka!

Malo kratko je, kar Ti pošiljam,
ampak v naglici nisem imel
drugega. Kaj počneš? In kaj Ti je
prišlo na misel z babičevanjem?
Koliko je resnice na Tvoji
potrbovsti in koliko le hipnega
razpoloženja? — In Vidoeva
občudovanja Tvoje pripovedanje
o Madoni in sva bila obadva
lehi misli, da so ~~to~~ to Tvoje
najboljše stvar: in da bi bilo
dobro, če bi jih izdala v posebni
knjigi. „Ein Kinderbuch für
Erwachsene!“ —

Jaz — nobene besede o sebi! —
deček mi le pošlji in sicer
kolikor mogeš kidec. V pismu!
Oni de kidec in praven bo tudi
par Tvojih besed! Cilica je pa
deček sicer prekratka, ampak
postjem Ti je še kaj in dolžna
si mi tudi še tri ali štiri krome!!

Tebi žalibog ne morem dati.
Sisle deložbe, ki meni krajca
čas in ubija žalost. Pijem snops!
Če se to ne hopomagalo, potem
sploh ni pomoči. Amen!

Tvoj

29. sept. 1905

Juan Cankar

Janey XVI. Lindaney. 26. II. 19.

29. / V. 1905